

УДК 342.96.21

О. М. Миколенко, канд. юрид. наук, доцент, доцент
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
Кафедра кримінального права, кримінального процесу та криміналістики
Французький бульвар, 24/26, Одеса, 65058, Україна

РЕАЛІЗАЦІЯ РЕГУЛЯТИВНОЇ І ОХОРОННОЇ ФУНКЦІЙ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА НА СТАДІЯХ ВІДКРИТТЯ ДИСЦИПЛІНАРНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ТА ПЕРЕВІРКИ ОБСТАВИН, ПОВІДОМЛЕНИХ У СКАРЗІ, ЩОДО ПРОКУРОРА

В статті розглянуті особливості реалізації регулятивної і охоронної функцій адміністративного права на перших двох стадіях дисциплінарного провадження щодо прокурорів. Детально розкриваються особливості адміністративно-правового регулювання сфери дисциплінарної відповідальності стосовно прокурорів України.

Ключові слова: прокурор, регулятивна функція, охоронна функція, функції адміністративного права, дисциплінарне провадження.

Постановка проблеми. Реформування адміністративного права України сьогодні відбувається без чіткого уявлення його місця в сучасній системі права. Проблемними залишаються питання визначення предмету і методу адміністративного права, уточнення елементів механізму адміністративно-правового регулювання, встановлення елементів адміністративно-правового режиму тощо. Але ключовою у вирішенні всіх цих проблем є проблема відсутності у науковців уявлення про функції адміністративного права. Це головне питання не розглядається ні на теоретичному, ні на практично-прикладному рівнях. Окремі фрагментарні дослідження правоохоронної функції чи особливостей адміністративно-правового регулювання, не дають цілісного і комплексного уявлення про сучасні функції адміністративного права. Відповідь на поставлене питання дасть змогу, по-перше, визначитися з основними цілями адміністративно-правового регулювання, по-друге, встановити коло ефективних засобів, за допомогою яких адміністративне право буде регулювати сучасні суспільні відносини, по-третє, надати оцінку адміністративно-правовому регулюванню шляхом порівняння реального стану правовідносин в суспільстві з тим ідеальним правовим станом, якого намагався досягти законодавець, передбачаючи відповідне адміністративно-правове регулювання.

Інститут дисциплінарної відповідальності прокурорів зазнав сьогодні корінних змін. А тому, на його прикладі, можна доступно показати особливості реалізації функцій адміністративного права.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В юридичній літературі деякі аспекти реалізації функцій адміністративного права розглядалися у працях В.Б. Авер'янова, О.Ф. Андрійко, Ю.П. Битяка, І.П. Голосніченка, Р.А. Калужного, С.В. Ківалова, Ю.М. Козлова, Ю.М. Старілова та інших видатних вчених. Питанням дисциплінарної відповідальності прокурорів були присвячені праці Л.Р. Біла-Тіунової, О.П. Рябченко, М.К. Якимчука та інших науковців. Але комплексне дослідження, яке б поєднувало в собі аналіз функцій адміністративного права та їх реалізацію в межах дисциплінарного провадження прокурорів, в юридичній літературі відсутнє.

Метою написання статті є аналіз особливостей реалізації регулятивної і охоронної функцій адміністративного права на перших двох стадіях дисциплінарного провадження щодо прокурорів – стадії відкриття провадження по справі та стадії перевірки обставин, повідомлених у скарзі.

Виклад основного матеріалу. Поняття «функція», на нашу думку, варто розглядати як єдність трьох самостійних понять – «цілі», «засоби досягнення цих цілей» та «результат, який був отриманий і який повинен відповідати поставленим цілям». Якщо результат не відповідає поставленим цілям, то функція вважається не реалізованою.

Таким чином, під функцією слід розуміти не «основні напрямки впливу», як це пропонується в юридичній літературі [1, с. 30-32], а «відповідність отриманого результату поставленим цілям та використаним засобам» [2, с. 39-43]. Тоді функції адміністративного права як галузі права – це відповідність правового стану, який склався у суспільстві в результаті адміністративно-правового регулювання, цілям та засобам адміністративно-правового регулювання.

Серед науковців відсутня єдність і стосовно класифікації функцій адміністративного права як галузі права. В юридичній літературі виділяють регулятивну та охоронну функції [3, с. 391], організаційно-структурну і конфліктно-охоронну функції [4, с. 68], організаційну, регулятивну, захисну функції і функцію самореалізації прав [5, с. 77-78]. Перша із запропонованих класифікацій є найбільш розповсюдженою в юридичній літературі.

Регулятивна функція адміністративного права набуває свого прояву у впливі на суспільні відносини шляхом встановлення прав, обов'язків, заборон, обмежень, повноважень суб'єктів адміністративного права. Набуває вона свого прояву і в сфері процедурного регулювання відносин, тобто шляхом закріплення в законодавстві правових процедур.

Охоронна функція адміністративного права набуває свого прояву у впливі на суб'єктів суспільних відносин з метою дотримання встановлених чинним законодавством норм. При реалізації охоронної функції можуть бути використані заходи юридичної відповідальності, певні правові санкції та інші заходи державного примусу.

Отже в межах дисциплінарного провадження щодо прокурорів набувають своєї реалізації як регулятивна, так і охоронна функції адміністративного права, адже чинне законодавство закріплює як саму процедуру притягнення прокурорів до дисциплінарної відповідальності, права та обов'язки учасників провадження (регулятивна функція), так і систему стягнень, які застосовуються до прокурорів за вчинення дисциплінарних проступків (охоронна функція).

Дисциплінарне провадження щодо прокурора – це процедура розгляду Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів скарги (заяви), в якій містяться відомості про вчинення прокурором дисциплінарного проступку. Тобто на відміну від інших юрисдикційних проваджень (провадження у справах про адміністративні правопорушення, кримінальне провадження і ін.) єдиним суб'єктом правозастосовної діяльності на всіх стадіях дисциплінарного провадження щодо прокурорів є Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів.

Ст. 15 Закону України «Про прокуратуру» (2014) до прокурорів органу прокуратури відносить: 1) Генерального прокурора України; 2) першого заступника Генерального прокурора України; 3) заступника Генерального прокурора України; 4) заступника Генерального прокурора України – Головного військового прокурор; 5) заступника Генерального прокурора України – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури; 6) керівника підрозділу Генеральної прокуратури України (у тому числі першого заступника та заступника Головного військового прокурора, керівника підрозділу Головної військової прокуратури на правах структурного підрозділу Генеральної прокуратури України); 7) заступника керівника підрозділу Генеральної прокуратури України (у тому числі Головної військової прокуратури та Спеціалізованої антикорупційної прокуратури на правах самостійних структурних підрозділів Генеральної прокуратури України); 8) прокурора Генеральної прокуратури України (у тому числі Головної військової прокуратури та Спеціалізованої антикорупційної прокуратури на правах самостійних структурних підрозділів Генеральної прокуратури України); 9) керівника регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної); 10) першого заступника керівника регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної); 11) заступника керівника регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної); 12) керівника підрозділу регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної); 13) заступника керівника підрозділу регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної); 14) прокурора регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної); 15) керівника місцевої

прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої); 16) першого заступника керівника місцевої прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої); 17) заступника керівника місцевої прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої); 18) керівника підрозділу місцевої прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої); 19) заступника керівника підрозділу місцевої прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої); 20) прокурора місцевої прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої) [6].

Будь-яке дисциплінарно-деліктне провадження, до яких належить і дисциплінарне провадження щодо прокурора, має свою внутрішню структуру, яка складається зі стадій, етапів і окремих процедурних дій.

У юридичній літературі називаються різні критерії, за якими слід визначати кількість стадій дисциплінарно-деліктного провадження. Це призводить до появи в юридичній літературі великої кількості думок щодо найменування кожної із стадій провадження та їх кількості. Наприклад, в Розділі VI Закону України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 року [6] окремими статтями виділяються такі стадії дисциплінарного провадження щодо прокурора: 1) відкриття дисциплінарного провадження та проведення перевірки скарги (заяви); 2) розгляд висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора; 3) винесення рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів у дисциплінарному провадженні стосовно прокурора; 4) оскарження рішення, прийнятого за результатами дисциплінарного провадження. В науковій літературі переважно обґрунтовується доречність виділення п'яти стадій: 1) порушення дисциплінарного провадження щодо прокурора; 2) дисциплінарне розслідування; 3) розгляд справи про дисциплінарний проступок та прийняття рішення; 4) оскарження рішення про застосування дисциплінарної відповідальності; 5) виконання рішення [7, с. 164].

Переконані, що до основних критеріїв, які обов'язково слід покласти в основу виділення стадій дисциплінарного провадження щодо прокурора, належать наступні: а) кожна стадія окрім вирішення загальних завдань і цілей провадження, спрямована на вирішення особистих завдань та на досягнення особистих цілей; б) факт вирішення цих суто стадійних завдань і цілей повинен бути оформлений належним чином, тобто у вигляді процедурного документу. Керуючись цими двома критеріями, можна в дисциплінарному провадженні щодо прокурора виділити п'ять стадій: 1) відкриття дисциплінарного провадження щодо прокурора; 2) перевірка обставин, повідомлених у скарзі (заяві); 3) розгляд висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора та винесення рішення; 4) оскарження рішення, прийнятого за результатами дисциплінарного провадження; 5) виконання рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів. Перші дві стадії дисциплінарного провадження і є предметом нашого дослідження у межах статті.

Відкриття дисциплінарного провадження щодо прокурора – це перша стадія провадження, яка складається з наступних етапів: 1) звернення до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів із скаргою (заявою); 2) реєстрація скарги (заяви); 3) визначення члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, який буде розглядати скаргу; 4) попередній розгляд скарги (заяви) та ухвалення рішення щодо відкриття дисциплінарного провадження.

Право на звернення до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів із скаргою (заявою) про вчинення прокурором дисциплінарного проступку має кожен, кому відомі такі факти. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів розміщує на своєму веб-сайті рекомендований зразок скарги (заяви). На жаль, Закон України «Про Прокуратуру» не конкретизує форму, в якій може бути подана така скарга (заява) – усній, письмовій, електронній. Але в такій скарзі (заяві) повинні бути: вказані прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, який звернувся до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів; зазначені прізвище, ім'я, по батькові прокурора, щодо якого подається скарга (заява); викладено суть порушеного питання, тобто з наведенням конкретних відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку прокурора. Якщо мова йде про письмову скаргу (заяву), то вона повинна бути підписана особою, яка звертається, із зазначенням дати.

Усі пропозиції, заяви і скарги, що надійшли в органи державної влади і місцевого самоврядування, об'єднання громадян, на підприємства, в установи, організації незалежно від форм власності, в засоби масової інформації, повинні прийматися та централізовано реєструватися у день їх надходження на реєстраційно-контрольних картах, придатних для оброблення персональними комп'ютерами, або в журналах. Конверти (вирізки з них) зберігаються разом із скаргою (заявою) [8].

Секретаріат Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів у день надходження скарги (заяви) реєструє її. Після реєстрації скарги (заяви) Секретаріат Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів за допомогою автоматизованої системи визначає члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів для вирішення питання щодо відкриття дисциплінарного провадження.

Автоматизована система це сукупність комп'ютерних програм, що забезпечують функціонування автоматичного визначення кандидатур членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів для вирішення питання щодо відкриття дисциплінарного провадження за допомогою використання відповідних програмно-апаратних комплексів. Автоматизована система покликана забезпечити об'єктивний та неупереджений розподіл скарг (заяв) між членами Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів з додержанням принципів черговості та однакової кількості скарг (заяв) для кожного з них.

Член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, який був визначений за допомогою автоматизованої системи, попередньо знайомиться зі скаргою (заявою). Результатом такого попереднього ознайомлення можуть бути два види рішень – про відкриття дисциплінарного провадження чи про відмову у відкритті дисциплінарного провадження.

Рішення про відмову у відкритті дисциплінарного провадження приймається, якщо: скарга (заява) не містить конкретних відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку прокурора; скарга (заява) є анонімною; з прокурором, стосовно якого надійшла скарга (заява), припинено правовідносини у випадках, передбачених ст. 51 Закону України «Про прокуратуру»; дисциплінарний проступок, про який зазначено у скарзі (заяві), вже був предметом перевірки і щодо нього Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів прийняла рішення, яке не скасовано в установленому законом порядку; скарга (заява) подана з підстав, які визначені Законом України «Про прокуратуру».

За відсутності підстав, передбачених вище, член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів приймає рішення про відкриття дисциплінарного провадження щодо прокурора.

Також підставою для відкриття дисциплінарного провадження щодо прокурора є заява за результатами проведеної перевірки доброчесності прокурора, внаслідок якої було встановлено вчинення дисциплінарного проступку. Ст. 19 Закону України «Про прокуратуру» закріплює, що прокурор зобов'язаний щорічно проходити таємну перевірку доброчесності. Такій перевірці піддаються прокурори Генеральної прокуратури України, регіональних і місцевих прокуратур і проводиться вона підрозділами внутрішньої безпеки в порядку, затвердженому Генеральним прокурором України.

При попередньому ознайомленні зі скаргою (заявою) член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів повинен враховувати і інші вимоги чинного законодавства:

- по-перше, прізвище, ім'я, по батькові прокурора, щодо якого надійшла скарга (заява), не підлягають оприлюдненню до моменту прийняття остаточного рішення у справі;
- по-друге, рішення, дії чи бездіяльність прокурора в межах кримінального процесу можуть бути оскаржені виключно в порядку, встановленому Кримінальним процесуальним кодексом України. І лише тоді, коли за результатами розгляду скарги на рішення, дії чи бездіяльність прокурора в межах кримінального процесу буде встановлено факти порушення прокурором прав осіб або вимог закону, таке рішення може бути підставою для дисциплінарного провадження;
- по-третє, якщо скарга (заява) про вчинення прокурором дисциплінарного проступку подана членом Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, то він не має

права вирішувати питання про відкриття дисциплінарного провадження, здійснювати перевірку та брати участь у голосуванні при прийнятті рішення за результатами розгляду висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора.

Друга стадія дисциплінарного провадження щодо прокурора – це перевірка обставин, повідомлених у скарзі (заяві). Ця стадія провадження містить у собі три етапи: 1) вжиття заходів для всебічного та об'єктивного розгляду скарги (заяви); 2) підготовка висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора; 3) передача матеріалів дисциплінарної справи на розгляд Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

Після відкриття дисциплінарного провадження член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів проводить перевірку в межах обставин, повідомлених у скарзі (заяві). Така перевірка проводиться у строк, який не перевищує двох місяців із дня реєстрації скарги (заяви), а в разі неможливості завершення перевірки протягом цього строку він може бути продовжений Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів, але не більш як на місяць.

Під час здійснення перевірки член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів має право:

- ознайомлюватися з документами, що стосуються предмета перевірки, отримувати їх копії, опитувати прокурорів та інших осіб, яким відомі обставини вчинення діяння, що має ознаки дисциплінарного проступку. При цьому прокурор, стосовно якого здійснюється дисциплінарне провадження, має право надавати пояснення або відмовитися від їх надання стосовно себе;

- отримувати за письмовим запитом від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, керівників підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та підпорядкування, громадян, громадських об'єднань необхідну для проведення перевірки інформацію. Орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, керівники державних підприємств, установ, організацій, яким надіслано запит члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, зобов'язані протягом десяти днів з дня його отримання надати відповідь на запит і наявну в них інформацію. У разі необхідності строк для надання інформації може бути продовжений до 30 днів, про що член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів повідомляє особу, яка направила клопотання про продовження строку для надання інформації. У разі ненадання органом державної влади, органом місцевого самоврядування, їх посадовими особами, керівниками державних підприємств, установ, організацій члену Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів запитуваної інформації він може звернутися з відповідним позовом до суду в порядку, передбаченому законом;

- ініціювати перед Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів вирішення питання про проведення атестації прокурора (ч. 4 ст. 43 Закону України «Про прокуратуру»). Даний захід процедурно-примусового характеру можна кваліфікувати як «примусове направлення прокурора на переатестацію». Атестація (переатестація) – це управлінська кадрова процедура, спрямована на оцінку кваліфікації прокурорів, з метою: визначення відповідності працівників прокуратури займаним посадам, стану їх професійної підготовки; оцінки стану професійної підготовки та придатності стажистів за діловими і моральними якостями до самостійної роботи на посаді прокурора прокуратури; формування резерву кадрів на висунення; удосконалення професійної майстерності; визначення напрямів підвищення кваліфікації, професійної підготовки і перепідготовки; внесення і обґрунтування пропозицій щодо призначення та переміщення кадрів [9];

- клопотати перед Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів про необхідність відсторонення прокурора від посади до завершення дисциплінарного провадження. Клопотання про відсторонення прокурора від посади розглядається на найближчому засіданні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів з дотриманням передбачених законодавством гарантій щодо повідомлення, участі у засіданні, залучення представника, надання пояснень, висловлення заперечень, клопотань та відводів (ст. 47 Закону України «Про прокуратуру»).

У разі прийняття Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів рішення про наявність підстав для відсторонення прокурора від посади, копія цього рішення надсилається керівнику органу прокуратури, в якому працює прокурор. Якщо Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів прийняла рішення про наявність підстав для відсторонення від посади прокурора, який обіймає адміністративну посаду, копія цього рішення у семиденний строк надсилається Генеральному прокурору України, керівнику регіональної, місцевої прокуратури у відповідності до вимог законодавства. Керівник органу прокуратури, в якому працює прокурор, Генеральний прокурор України зобов'язаний невідкладно розглянути рішення про наявність підстав для відсторонення прокурора від посади, за результатами якого може видати наказ про відсторонення прокурора від посади до завершення дисциплінарного провадження. Копія наказу невідкладно вручається прокурору, якого відсторонено від посади.

Член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів за результатами перевірки в межах обставин, повідомлених у скарзі (заяві), готує висновок, який повинен містити інформацію про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора та виклад обставин, якими це підтверджується. Якщо під час перевірки були виявлені інші обставини, що можуть бути підставою для притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності, інформація про це теж включається у висновок члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів [10, с. 307-334].

Якщо за результатами перевірки член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів встановив наявність дисциплінарного проступку, у висновку додатково зазначається характер проступку, його наслідки, відомості про особу прокурора, ступінь його вини, інші обставини, що мають значення для прийняття рішення про накладення дисциплінарного стягнення, а також пропозиція члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів щодо конкретного виду дисциплінарного стягнення.

Висновок та зібрані у процесі перевірки матеріали передаються на розгляд Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів та мають бути отримані його членами не пізніше як за п'ять днів до засідання, на якому такий висновок розглядатиметься.

Висновки. Дисциплінарне провадження щодо прокурорів є провадженням, яке регламентується нормами адміністративного права. На перших двох стадіях цього провадження набувають своєї реалізації і регулятивна, і охоронна функції адміністративного права.

Регулятивна функція адміністративного права проявляється в тому, що адміністративні норми: передбачають процедуру відкриття дисциплінарного провадження та перевірки обставин, повідомлених у скарзі, щодо прокурора; закріплюють вимоги до змісту, форми і реєстрації скарги; регламентують порядок визначення члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів для вирішення питання щодо відкриття дисциплінарного провадження; передбачають порядок прийняття рішення про відкриття дисциплінарного провадження чи про відмову у відкритті дисциплінарного провадження, тощо.

Охоронна функція адміністративного права в межах дисциплінарного провадження щодо прокурорів проявляється в тому, що адміністративні норми: передбачають підстави притягнення прокурорів до дисциплінарної відповідальності; закріплюють таку процесуальну підставу для відкриття дисциплінарного провадження щодо прокурора як подання заяви за результатами проведеної перевірки добросовісності прокурора, внаслідок якої було встановлено вчинення дисциплінарного проступку; регламентують порядок ініціювання перед Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів вирішення питання про «примусове направлення прокурора на переатестацію»; закріплюють процедуру відсторонення прокурора від посади до завершення дисциплінарного провадження, тощо.

Список літератури

1. Загуменна Ю.О. Поняття та зміст правоохоронної функції держави / Ю.О. Загуменна // Від громадянського суспільства – до правової держави : тези доповідей IV Міжнародної науково-практичної конференції, 24 квітня 2009 р. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2009.–С. 30–32.
2. Миколенко О.М. Функції адміністративного права / О.М. Миколенко // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету Серія: Юриспруденція. – Випуск 4. – 2012. – С. 39-43.

3. Стариллов Ю.Н. Курс общего административного права : в 3-х томах. Т. 1. / Ю.Н. Стариллов. – М.: Издательство НОРМА (Издательская группа НОРМА-ИНФА – М), 2002. – 728 с.
4. Козлов Ю.М. Административное право : учебник / Ю.М. Козлов. – М. : Юристъ, 2005. – 554 с.
5. Тихомиров Ю.А. Курс административного права и процесса / Ю.А. Тихомиров. – М. : Юринформцентр, 1998. – 798 с.
6. Про прокуратуру: Закон України від 14.10. 2014 р. № 1697-VII // Відомості Верховної Ради. – 2015. – № 2-3. – Ст. 12.
7. Корнута Л.М. Дисциплінарна відповідальність державного службовця в Україні : дис. ...канд. юрид. наук : 12.00.07 / Л.М. Корнута. – Національний університет «Одеська юридична академія». – Одеса, 2013. – 224 с.
8. Інструкція з діловодства за зверненнями громадян в органах державної влади і місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форм власності, в засобах масової інформації: затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 14.04. 1997 р. № 348. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/348-97-п>. – Назва з екрана.
9. Ивин А.А. Современная философия науки / А.А. Ивин. – М. : Высшая школа, 2005. – 592 с.
10. Миколенко О.І., Миколенко О.М. Дисциплінарна відповідальність працівників прокуратури України / О.І. Миколенко, О.М. Миколенко // Дисциплінарно-деліктне право України : навчальний посібник / Т.С. Аніщенко, Ю.А. Берлач, Д.С. Бондаренко, О.І. Миколенко [та ін.]; за заг. ред. Т.О. Коломоєць, В.К. Колпакова; Запоріж. нац. ун-т. – К. : Ін Юре, 2016. – С. 307-334.

Стаття надійшла 30.05. 2016 р.

А.Н. Миколенко, канд. юрид. наук, доцент

Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова
Кафедра уголовного права, уголовного процесса и криминалистики
Французский бульвар, 24/26, Одесса, 65058, Украина

РЕАЛИЗАЦИЯ РЕГУЛЯТИВНОЙ И ОХРАНИТЕЛЬНОЙ ФУНКЦИЙ АДМИНИСТРАТИВНОГО ПРАВА НА СТАДИЯХ ОТКРЫТИЯ ДИСЦИПЛИНАРНОГО ПРОИЗВОДСТВА И ПРОВЕРКИ ОБСТОЯТЕЛЬСТВ, ЗАЯВЛЕННЫХ В ЖАЛОБЕ, ОТНОСИТЕЛЬНО ПРОКУРОРА

Резюме

В статье рассмотрены особенности реализации регулятивной и охранительной функций административного права на первых двух стадиях дисциплинарного производства в отношении прокуроров. Подробно раскрываются особенности административно-правового регулирования сферы дисциплинарной ответственности в отношении прокуроров Украины.

Ключевые слова: прокурор, регулятивная функция, охранительная функция, функции административного права, дисциплинарное производство.

О.М. Mykolenko, Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor

Odessa I.I. Mechnikov National University
the Department of Criminal Law, Criminal Procedure and Criminalistics
Frantsuzskiy Boulevard, 24/26, Odessa, 65058, Ukraine

IMPLEMENTATION OF REGULATORY AND SECURITY FUNCTIONS OF ADMINISTRATIVE LAW AT THE STAGE OF DISCIPLINARY PROCEEDINGS AND EXAMINATION OF CIRCUMSTANCES, NOTIFIED IN THE COMPLAINT AGAINST THE PROSECUTOR

Summary

The article describes the features of the implementation of the regulatory and enforcement functions of administrative law at the first two stages of the disciplinary proceedings against prosecutors. The features of administrative-legal regulation of disciplinary proceedings against the Ukrainian prosecutors are detailed.

Key words: Attorney, regulatory function, security function, a function of administrative law, the disciplinary proceedings.